

om medvirken i § 14 følges den normale praksis, der har udviklet sig med hensyn til formuleringen af straffebestemmelser i særlovgivningen. Udeladelsen er ikke ment som udtryk for et mildere syn på strafbarheden af medvirken, og en mildere vurdering er da heller ikke indiceret ved, at straffelovens almindelige regler nu foreslås anvendt.

§ 14, stk. 2, indeholder regler om straf for forseelser i forbindelse med pligten til at give kontroloplysninger efter lovens afsnit II. Dette afsnit indeholder forskellige bestemmelser om sanktioner over for den, der ikke opfylder de i bestemmelserne foreskrevne pligter.

Det gælder således § 7, stk. 1 a, og § 7, stk. 1 b, sidste prt., hvorefter en arbejdsgiver m. v., der undlader at afkræve „arbejdstagere“ oplysning om navn, adresse m. v. samt undlader at foretage notater om udbetalt løn m. v., administrativt kan ikendes en bøde på indtil 1.000 kr. Derimod er der ikke hidtil fastsat straf overfor den arbejdsgiver, som har foretaget de ovenfor nævnte notater, men har *undladt* at opfylde sin oplysningspligt overfor skattemyndighederne. Oplysningspligten kan i stedet fremtvinges i medfør af § 9 ved pålæg af „daglige bøder“.

I § 10, stk. 1, er der givet finansministeren bemyndigelse til at pålægge offentlige kasser, kredit- og hypotekforeninger, aktieselskaber, banker m. fl. pligt til at kræve oplysning om navn og adresse m. v. for personer, der får indløst rente- og udbyttekuponer. I bestemmelsens stk. 2 er der fastsat bødestraf for den, der udviser grov forsømmelighed med hensyn til opfyldelsen af sine pligter efter stk. 1.

I § 11, stk. 1, er der givet finansministeren bemyndigelse til at iværksætte forskellige foranstaltninger for at få klarlagt ejerforholdet til bank- og sparekassekonti m. v. Ved grov forsømmelighed med hensyn til efterkommelse af pligten efter stk. 1 ifalder den ansvarlige bøde.

For begge de nævnte bestemmelser gælder, at straffebestemmelsen kun kommer til anvendelse for så vidt forholdet ikke omfattes af § 15.

I gældende lovs §§ 8 A, 8 B, 8 C, 8 D, 8 E, og 8 F indeholdes regler om oplysningspligt af forskellig art, men for oversiddelse af disse pligter er der ikke fastsat nogen straf. Pligtens efterkommelse kan i stedet fremtvinges ved pålæg af „daglige bøder“, jfr. § 9.

Den gældende ordning, hvorefter opfyldelse af en oplysningspligt kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, kan ikke undværes, selvom dette tvangsmiddel er behæftet med visse mangler. Dels tager det tid at bringe dette middel i anvendelse, dels er der alene tale om et *tvangsmiddel*, således at pålagte,

men ikke betalte, bøder bortfalder, når oplysningerne fremkommer.

I mange situationer er der behov for en mulighed for at anvende bødestraf ved siden af tvangsbøder eller i stedet for sådanne. Som eksempel kan nævnes, at en oplysningspligtig gentagne gange undlader rettidigt at fremkomme med pligtige oplysninger og først afgiver dem på det tidspunkt, hvor han trues med tvangsbøder. I sådanne tilfælde vil udsigten til en almindelig bødestraf, der ikke kan afværiges ved senere opfyldelse af oplysningspligten, formentlig motivere til større punktlighed med hensyn til afgivelse af oplysningerne. Det foreslås derfor i stk. 2 at fastsætte bødestraf overfor den, der forsætteligt eller af grov uagtsomhed *undlader* rettidigt at efterkomme sin oplysningspligt i henhold til lovens afsnit II.

De enkeltstående bødebestemmelser i § 7, stk. 1 a og b, i § 10, stk. 2 og i § 11, stk. 2, er foreslået ophævet ovenfor under § 1, nr. 3, 4, 6 og 7.

Til nr. 8 (§ 15).

I § 15 foreslås der fastsat straf af bøde, hæfte eller fængsel over for den skatteyder der undlader at indgive behørig selvangivelse for derved at undgå skatteansættelse. Der har i praksis vist sig at være behov for en reaktion over for personer, der holder skattemyndighederne i uvidenhed om de forhold, der begrunder skattepligten bl. a. bopæl og ophold; som eksempel kan man nævne en skatteyder, der vender tilbage til Danmark efter emigration til et fremmed land, og som for at undgå skatteansættelse undlader at foretage tilmelding til folkeregisteret.

Den foreslåede strafferamme er i overensstemmelse med forslagets § 16.

Til nr. 8 (§ 16).

Efter kontrollovens § 5 skal en skatteyder i tilfælde, hvor gyldig selvangivelse ikke foreligger, og hvor skatteansættelsen er foretaget skønsmæssigt efter §§ 1 og 2 samt § 3, efterbetale den for lidt erlagte skat med det dobbelte beløb, såfremt det senere — eventuelt under behandlingen af dødsboet — viser sig, at den virkelige formue eller indkomst har været større end ansættelsen. Den gældende affattelse af § 5 er i øvrigt behæftet med en henvisningsfejl, idet der henvises til § 3, stk. 2, i stedet for til § 3, stk. 3. Denne fejl er berigtiget i forslaget til § 16, stk. 1.

§ 5, der er uændret siden kontrolloven blev gennemført i 1946, var for formueskattens vedkommende en gentagelse af statsskattelovens § 40, nr. 5, men bestemmelsen blev i konsekvens af reglerne i kontrollovens § 2 om følgerne af manglende selvan-